

Näringsdepartementet
Landsbygdsavdelningen, Enhet för djur och livsmedel
Lämnad per e-post: n.remissvar@regeringskansliet.se samt
anders.wannberg@regeringskansliet.se

Remissvar över betänkande - En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet (SOU 2021:81)

Borrföretagen förstår att direktivets införande inte i större utsträckning påverkar den enskilda dricksvattenförsörjningen som avser anläggningar mindre än 10 kubikmeter/dygn eller försörjer färre än 50 personer. Påverkar direktivets införande dock de Föreskrifter/Råd/Vägledningar som ges ut genom uppdrag till bl.a. Livsmedelsverket (t.ex. Råd för enskild dricksvattenförsörjning) och SGU (t.ex. Normbrunn 16) som är de myndigheter som idag har huvudansvaret för denna typ av anläggningar, är det viktigt att dessa modifieras även i nära samråd med brunnsborrningsbranschen för bästa genomslag för att säkra våra vattenresurser, för en god och hållbar framtid.

Det är viktigt att utredningsansvaret och riskbedömning vad avser vattnets tillgång och skydd definieras väl. Med detta avses inte bara större anläggningar utan även alla områden som inkluderar ovan nämnda mindre anläggningar. Detta eftersom kommuner normalt inte anser sig berörda av vissa områden då de inte definierats som verksamhetsområden eftersom de kommunala anläggningarna inte sträcker sig över hela de kommunala geografiska områdena. Det finns en tendens hos kommuner att motsätta sig borring för enskild dricksvattenförsörjning vid brist på information, trots att kommunalt vatten inte är möjlig inom överskådlig tid eller överhuvudtaget. I dessa områden är det därför av högsta vikt att definition enligt stycke 10.4.4 i remissen förtydligas och ligger på myndigheter att tillhandahålla. Brunnsborrningsbranschen har sett att kommuner i vissa fall kräver stora miljökonsekvensbeskrivningar av privatpersoner för en enskild brunn på en villafastighet, dessa krav är oftast orimliga, för långtgående och inte i proportion. Dessa är vidare kostsamma utredningar varför det är av vikt att Myndigheten gör ett förtydligande om var områden finns som kan vara av känsliga karaktär. Det är inte ett alternativ att övervältra detta ansvar om risk- och utredningsinformation på enskilda ägare. Därför är det bra att riskbedömningen undantas och blir väl definierad som Livsmedelsverkets uppgift. Samtidigt är det bra för kommuner att ta del av informationen från en myndighet och inte inhämta den av en enskild för dessa mindre anläggningar enligt artikel 9. I detta hänseende är det viktigt att inte risk- och utredningsansvaret som argumentation, så som vi sett vid flertalet tillfällen, stoppar upp utbyggnad av samhällen på landsbygden. Det är därför av vikt att informationen kommer från Livsmedelsverket så att kommunen som i vissa instanser är

tillståndsgivare/beslutsfattare också kan vara trygg i informationen samt kan hålla sig neutral i sitt beslutfattande.

I samband med denna typ av riskbedömning och inventering som ofta Brunnprotokoll används till, är det av vikt att Brunnsarkivet (SGU) ses över så att rätt mängd data hålls tillgänglig och inte känsliga uppgifter ligger öppna. Det finns en reell vinst med att ha ett detaljerat arkiv med underlag dock ska dessa begränsas till det nödvändiga när de ligger öppna. Informationen borde till viss del också skyddas på grund av dess känsliga karaktär om det inte finns en orsak till att ta del av informationen i sig. Viktigt att se över mängden information som efterfrågas i Brunnsarkivet hos SGU även vad avser säkerhet för mindre vattentäcker.

Inom brunnsborrningsbranschen finns certifiering av brunnsbore, dessa har genomgått utbildning vilket bådär för god boreningsteknik och kännedom om geologiska och hydrogeologiska förutsättningar vilket ger en styrka i en hållbar utvinning och säkert tillgång för utvinning av vatten av god kvalitet. Detta borde lyftas mer av berörda myndigheter. Detta främjar direktivets syfte.

Borrföretagen anser att det är viktigt att alla verksamhetsutövare och producenter ser till att ansvara för kvaliteten på vattnet, även för mindre enskilda vattentäcker. Däremot ser vi en brist på uppföljning av prover för att säkerställa kvaliteten man dricker, specifikt om det finns en avloppsanläggning i nära anslutning till den enskilda vattentäkten.

Borrföretagen ser ett stort behov av att hushålla med vatten och skydd av kvaliteten, det bör göras en stor satsning i grundskolan för att ändra ett beteende om att vatten alltid finns och till den kvalitet vi önskar. Borrföretagen samarbetar gärna för att sprida denna information, och har utbildningsplattform för detta.

Vatten kan i vissa fall vara en kritisk förnödenhet i specifika känsliga områden och specialborringar kan krävas och bra att det förs in i riskbedömningen i dessa områden, bra att vattentillgång framhålls ha hög prioritet jämte andra sekundära värden.

Skatter nämndes i remissen kort. Det är viktigt att skatter inte ger en fördel för nedsmutsning av miljön i form av sopor. Partiklar och sopor hamnar i våra vatten förr eller senare och därav är beskattningen viktigt fråga för att reglera detta samt även mänskligt beteendemönster. Länsstyrelsen har fått ett bemyndigande om att främja användning av kranvatten. Viktigt att denna lagstiftning förtydligas så att det inte tolkas som rätt fram slösa på vattnet. Däremot har var och en rätt till vatten men upplysning och medvetenhet ska finnas för att förstå att vattnet har ett långsiktigt värde och behöver skyddas och ska inte tas förgivet. Även upplysningar från kommunen om brukande och sparande måste komma ut i starkare kampanjer och förtydligas i grundskola.

Borrföretagen i Sverige Ek. För.